

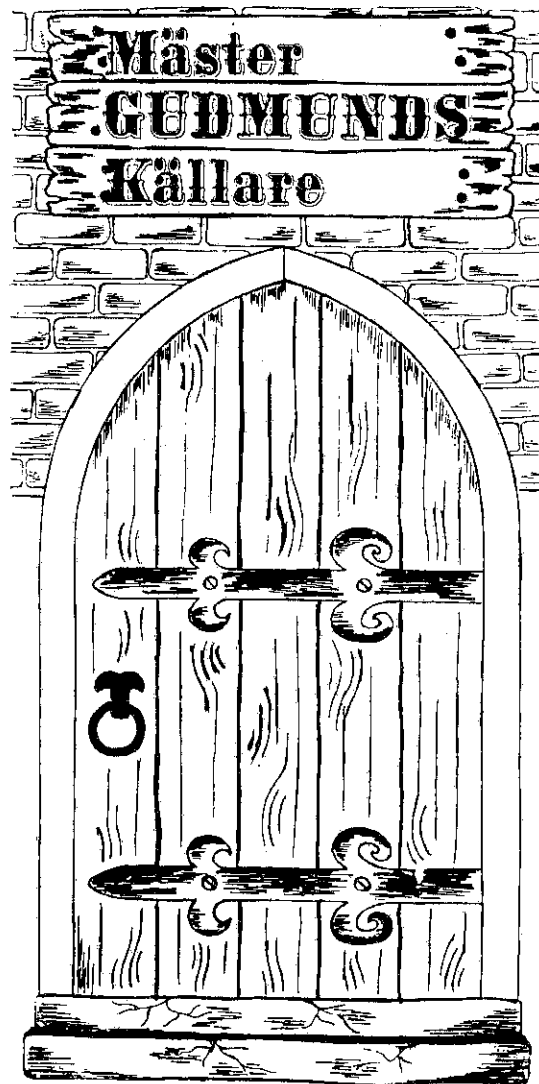
Jönköpingsbygdens Genealogiska

Förenings

20-års Jubileum

1997-05-31

på



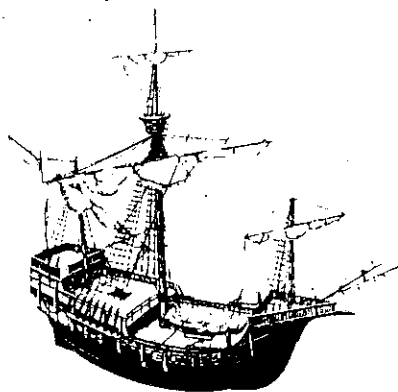


När våra dagars turister är på upptäcktsfärd och rundturer i Södra Vätterbygden spanar de förgäves efter de fasta fornlämningarna från medeltidens Jönköping. De är spårlöst borta, men står levande upp i Vapensmeden Mäster Gudmund av Viktor Rydberg.

Borta är det gamla Franciskanerklostret och Slottet. Liksom det väl ansedda härbärget Tala-vid. Helge Peders kapell, S:ta Gertruds och S:t Örjans har också skattat åt förgängelsen.

I Vapensmeden intar Mäster Gudmunds Källare en betydelsefull plats. Därför har just denna sköna dikt inspirerat till tillkomsten av dagens Mäster Gudmunds Källare. Hur härligt vore det inte - sådan var tanken när Gudmundskällaren öppnades för allmänt bruk - om vandraren, bilisten eller resenären över huvudtaget finge rasta i en undangömd, stilla vrå.

I Mäster Gudmunds Källare av idag kan Du söka och också finna denna dunkla vrå. I själva nedgången till källaren möter Du genast den medeltida bilden av S:t Clemens. Med sitt namn är han knuten till Jönköping. Detta genom en klosterdonation i stadens utkant, jordegendomen Klämmestorp.



I fonden av Pelarsalen ser Du ett votivskepp, en modell av Christopher Columbus amiralsskepp

S:ta Maria - segla under Zodiakens stjärnklara valv, omgivet av djurkretsens alla symboliska figurer. Över pelarna är emblemen för de fyra medlemmarna i Samfundet "Fritt ur hjärtat", Vapensmedens, Harpolekarens, Klostergardianens och den lutherske Kyrkoherdens.

Till vänster ligger de tre gemak. Helge Peders, S:ta Gertruds och S:t Örjans. De minner oss om de tre medeltida stadskapellen i Jönköping. Ovanför dörrarna mellan dessa gemak står textat en del sentenser.

Längst inne ligger Högsalen. Väggarna där är prydda dels av allmogemålningar över Livets åldrar och kistebrevsmotivet Bondlyckan och dels av dekorativa sättugnsplattor gjutna vid småländska bruk.

Runt väggarna i de övriga rummen hänger ett antal kistebrev, tryckta hos "Gamle Lundström i Jönköping" till vars minnes heder Viktor Rydberg skrivit den betagande dikten "Träsnitet i psalmboken". På väggarna finner Du även originalstick över Jönköpings stad från 1600-talet ur Erik Dahlbergs Suecia Antiqua et Hoderna, samt litografier från ortens gamla egendomar och byggnader.

Till fägnad och förplägnad inte bara för stadens egna utan även som en anspråkslös tillflykt för gästande tillresande har Mäster Gudmunds Källare inretts i en stil, påminnande om den tanke- och skönhetsvärld, som förtätad lever i den odödliga Jönköpings-romanen Vapensmeden och som av Viktor Rydberg karakteriseras "Hägringar från Reformationstiden".





Forskarmödor

Melodi: O, Carl-Gustav ljuva Carl-Gustav

Bakåt , bakåt, bakåt i tiden
skall man leta efter sin sfär
Leta, leta, utan att veta
vad man finner under sin färd

Refräng:

O, Kaj-Gunnar snälla Kaj-Gunnar
hjälp oss att finna det här
O, Kaj-Gunnar snälla Kaj-Gunnar
du våran hustomte är

Mikro, mikro, kort får man låna
sedan spåna får man sin väg
Årtal, årtal, ständiga fråga
säg var skall jag finna det här

Refräng:

O, Kaj-Gunnar

Skriva, skriva, skriva ned minnen
allt Kaj-Gunnar nu har oss lärt
Läsa, läsa, allt som vi finner
kanske inte alltid blir lätt

Refräng:

O, Kaj-Gunnar

Mamma, mamma, vem är min pappa
snälla du berätta för mig
Mormor, morfar, farmor och farfar
alla vill jag nu söka rätt

Refräng:

O, Kaj-Gunnar

Datorn, datorn, är nu vårt minne
och på allt den nu håller rätt
Spara, spara har blivit inne
utan datorn man står sig slätt

Refräng:

O, Kaj-Gunnar

Bättre och bättre

Bättre och bättre dag för dag
bättre och bättre dag för dag
bara glädje hjärtat rymmer,
strunt i sorgerna och alla bekymmer,
om, än, stämningen är svag
så sjung med välbehag
Ah, ah, ah, ah, ah, ah, ah,
det blir bättre och bättre dag för dag

Man ska leva

Det bara händer i livets spel
att lyckan vänder och det blir gräl.
Det finns en mening med allt som sker,
men hårda ord, de gör problemen fler och fler

Refräng:

Man ska leva för varandra
och ta vara på den tid man har.
Man ska leva för varandra
för en gång finns bara minnen kvar.

Vem kan förklara och ge ett svar
på alla frågor som jämt vi har?
Att vara vänner är blott en del,
och man kan lära sig utav varandras fel.

Refräng:

Man ska leva.....





Flickorna i Småland

På lingonröda tuvor och på villande mo
där furuskogen susar susilull och susilo,
där kan du se dem en och en och stundom två
och två,
på lingonröda tuvor komma dansande på tå.

Refrängen:

Det är flickorna i Småland, det flickorna från
mon
Det är flickorna som vallmoblom och lilja och pi-
on.
Ja, det är flickorna i Småland, susilull och susi-
lo,
Som gå vallande och trallande på villande mo.

Och går du ut på vägarne, du gångande sven,
och går du ut i världen för att söka dig en vän,
Och frågar du och spörjer, susilull och susilo,
Var månn' i hela världen de bästa flickor bo.

Refräng:

Det är flickorna i Småland,

Och vänder du dig spörjande att få den gåtan
löst
och vänder du dig spörjande mot väster och mot
öst,
Då skall du höra vindens susilull och susilo
dig svara var i världen de bästa flickor bo:

Refräng:

Det är flickorna i Småland,

Barndomshemmet

Där som sädesfälten böja sig för vinden
och där mörkgrön granskog lyser bakom den,
står den röda lilla stugan invid grinden
som i forna dagar var mitt barndomshem.
Det var sol och sommar över gröna hagar
när som artonårig jag därhemma var,
och de minnen som stå kvar från dessa dagar
är de vackraste som jag i livet har.

Och min flicka se'n det fanns ej hennes like
hon var själen i mitt liv då jag var ung.
Men nu vilar hon i gravens kalla rike,
jag går ensam här och tiden kännes tung.
Och jag längtar hem och griper vandringsstaven
men mitt lyckoland är endast en chimär,
Nej, härute skall jag bäddas ner i graven
långt från hemmet och från den jag hade kär.

Jag är gammal nu och lever blott på minnet
av mitt hem och mina vackra drömmars land.
Vad som bruka fångsla barndomssinnet
står så tydligt för min inre syn ibland.
Uti hemmet fick jag allt vad jag begärde
det förstod jag kanske ej förr'n jag blev stor.
Och föräldrarna mig livets goda lärde.
Nu de äro borta både far och mor.

